

Fremtid, maa vi ind paa Forsikringsprincippet igen. Jeg vil spørge den højtærede Regering, om vi snart kan vente, at der bliver fremsat et Lovforslag i saa Henseende. Selvfølgelig kan man ikke, selv om vi enes om at gaa bort fra det rene Understøttelsessystem over til det gamle Forsikringsprincip, regne med, at vi kommer bort fra Understøttelserne. Men det er en Sag for sig. Understøttelsen bør da henvises til de Institutioner, som har netop denne Opgave, til Hjælpekasser, Understøttelseskasser o. s. v. Hvis vi gaar den Vej, som jeg her kortelig har skitseret, tror jeg, vi kommer ind paa en sund Vej, og det gælder efter min Mening om at komme ind derpaa snarest muligt, saaledes at Forsikringen kommer til at træde i Understøttelsens Sted. Det vil sikkert bidrage til at fremme Arbejdsglæden ikke mindst hos de flittige Arbejdere, som med Misnøje har set paa, at Understøttelsessystemet er blevet misbrugt; og hvis det ærede Medlem fra Fredericia og hans Parti vil støtte Arbejdet for at komme tilbage til Forsikringssystemet, vil de efter min Mening gøre Samfundet en god Tjeneste, og saa tør jeg ogsaa haabe paa, at den højtærede Regering vil være med i dette Arbejde.

Jeg er ikke i Tvivl om, at der paa mangfoldige andre Omraader ogsaa vil kunne opnaas Beparelser til Fordel navnlig for Gennemførelsen af saadanne Reformer, som Befolkningen kræver, og som Staten ogsaa maa ønske gennemført i Erhvervsøjemed. Der foreligger allerede ret betydelige Bevillinger, som er vedtagne i tidligere Samlinger i Erhvervsøjemed. Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) var inde paa denne Tanke under sit Foredrag forleden Dag og nævnede, at der laa betydelige Bevillinger til Udførelse af Arbejder ved Frederikshavn Havn til Støtte navnlig for Fiskerierhvervet der, og det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at de Arbejder snart maatte blive sat i Gang, saaledes at de Bevillinger, som er givne, kunde blive brugt. Jeg kan slutte mig til disse Udtalelser, ligesom jeg i det hele kan slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Spørgsmaalet om Erhvervsvirksomheden og navnlig Fiskernes Erhvervsvirksomhed i Frederikshavn, og jeg skal derfor ikke gentage disse Udtalelser.

Det er ikke alene for Frederikshavns Vedkommende, der foreligger betydelige Bevillinger til nødvendige Arbejder. Til Skagens Havn foreligger der ogsaa Bevil-

ling til Opførelse af en ny Pier, som der er stærk Trang til, og jeg maa meget stærkt udtale Ønsket om, at ogsaa denne Bevilling bliver benyttet snarest muligt. Jeg er selvfølgelig ikke blind for de Vanskeligheder, som har ligget paa disse Bevillingers Vej, det har blandt andet været meget vanskeligt at fremskaffe det nødvendige Materiale. Men nu er disse Vanskeligheder vel overvundne, i hvert Fald til Dels.

Der er imidlertid ogsaa andre Opgaver, som trænger paa og kræver deres Løsning, Opgaver, der vil kræve store Beløb, og hvis disse ikke kan indvindes gennem Indtægtskilder, maa de indvindes gennem store Beparelser. Jeg tænker her paa de gamle Forslag om Reformer paa Jernbanevæsenets Omraade, som har været fremme mange Gange, saaledes Forslaget om en Bro over Masned Sund og om en Færgeforbindelse mellem Kalundborg og Aarhus. Det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) var i sin Tale forleden Dag inde paa, at det nye Spørgsmaal, som trænger sig frem, nemlig Spørgsmaalet om en Jernbanebro over Lille Bælt, var af den Beskaffenhed, at det maaske endog vilde trænge sig i Forgrunden foran Spørgsmaalet om en Jernbanebro over Masned Sund. Det kan være, at det ærede Medlem har Ret i saa Henseende, det skal jeg ikke komme ind paa i dette Øjeblik, men een Ting er givet, det ser vi alle, at en Jernbanebro over Lille Bælt er fuldt ud lige saa nødvendig som en Bro over Masned Sund. Det kan kun lidt hjælpe, at vi bygger Dobbeltspor paa begge Sider af Lille Bælt og saabibeholder Fægetrafikken over dette smalle Farvand, der i Virkeligheden kommer til at virke som en Tarmforsnævring, der hindrer Fordøjelsen og gør, at man ikke fuldt ud kan udnytte Dobbeltsporet paa begge Sider. Der er meget, som trænger sig paa, og jeg mener, at det bliver en Pligt baade for Regering og Rigsdag at tage Sigte paa, at vore finansielle Forhold kan forme sig saaledes, at det ikke skal være udelukket i Fremtiden at kunne gennemføre den Slags nødvendige Reformer. Vi maa snart komme ind i normale Forhold ogsaa med Hensyn til vor almindelige Jernbanedrift, som har været meget mangelfuld under Krigen, navnlig har vistnok Vendsyssel været, om ikke mishandlet, saa dog i nogen Grad været Stifbarn. Vi har saaledes ikke haft mere end en Gennemgangsforbindelse og har været afskaarne fra at benytte den udmærkede Dagrute over Aarhus—Kalundborg til København,